

Sygn. akt II C 2722/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla W. M. w W. II Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Monika Odzimkowska

Protokolant: Martyna Chrzanowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2015 r. w W. sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej z siedzibą w W.

przeciwko I. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej I. G. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej z siedzibą w W. kwotę 2.221,17 zł (dwa tysiące dwieście dwadzieścia jeden złotych 17/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, wymienioną kwotę zasądza od pozwanej solidarnie z B. K., w stosunku do której uprawomocnił się nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym przez tutejszy Sąd w dniu 26 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II Nc 28822/13;

II. zasądza od pozwanej I. G. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej z siedzibą w W. kwotę 117,00 zł (sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, wymienioną kwotę zasądza od pozwanej w części solidarnie z B. K., w stosunku do której uprawomocnił się nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym przez tutejszy Sąd w dniu 26 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II Nc 28822/13.

SSR Monika Odzimkowska

Sygn. akt II C 2722/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 sierpnia 2013 r. (...) Sp. z o. o. Sp. K. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od B. K. i I. G. solidarnie kwoty 2.222,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 13 sierpnia 2009 r. pozwane prowadzące działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) zawarły z powodem umowę na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego i podejmowania interwencji w obiekcie wskazanym w umowie. Pozwane zobowiązane były do uiszczania powodowi wynagrodzenia, płatnego zgodnie z wystawioną fakturą. W dniach od 31 marca 2011 r. do dnia 31 października 2012 r. powód za wykonaną usługę wystawił pozwanym faktury VAT na łączną kwotę 2.214,00 zł. Pozwane dokonały wpłaty w wysokości 323,23 zł. Po ponownym wezwaniu do zapłaty z dnia 9 maja 2013 r. pozwane nie dokonały dalszych wpłat. Wskazano, że wysokość należności głównej wyliczono po dodaniu skapitalizowanych odsetek ustawowych w kwocie 330,40 zł (pozew k. 2 – 5).

Nakazem zapłaty z dnia 26 sierpnia 2013 r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do B. K. (nakaz zapłaty k. 34).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana I. G. wniosła o oddalenie powództwa przeciwko niej w całości. Podniosła, że podpis na przedmiotowej umowie nie pochodzi od niej, a zatem powództwo w stosunku do niej jest bezzasadne. Wskazała, że nie prowadzi już działalności gospodarczej D. (...), którą to całkowicie przejęła B. K.. Dodała, że w dniu 12 października 2012 r. Sąd Okręgowy w W. w sprawie o sygn. (...) rozwiązał umowę spółki. Wskazała ponadto, że wszystkie działania podejmowane przez B. K. związane z prowadzeniem sklepu nie były objęte dyspozycją art. 860 k. c., tj. nie wchodziły w zakres osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przez pozwane. Sporne zobowiązanie B. K. zaciągnęła wyłącznie w swoim imieniu i na swoją rzecz, nie zaś w ramach prowadzonej spółki (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 35 – 39).

W piśmie z dnia 2 czerwca 2014 r. pozwana wskazała, że w sprawie sfalszowanego podpisu pozwanej pod umową z powodem toczy się postępowanie karne. Podniosła, że powód winien żądać przy zawarciu umowy upoważnienia dla osoby składającej zamówienia, a nie będącej współnikiem spółki, do działania na rzecz spółki w zakresie składania zamówień i przyjmowania faktur. Wskazano, iż brak jest ważnego i skutecznego stosunku prawnego pomiędzy powodem a pozwaną, mogącego być podstawą żądań pozwu (pismo z dnia 2 czerwca 2014 r. k. 71 – 74).

Powód pismem z dnia 13 czerwca 2014 r. wskazał, że świadczone usługi zostały wykonane z zachowaniem należytej staranności. Nadto podniesiono, że pozwana nie przedstawiła prawomocnego wyroku sądu karnego, który potwierdzałby fakt popełnienia przestępstwa. Podniesiono, że umowa spółki została rozwiązana w dniu 12 października 2012 r., w związku z czym pozwana jest odpowiedzialna za zobowiązania zaciągnięte w stosunku do powoda (pismo z dnia 13 czerwca 2014 r. k. 79 – 84).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. G. i B. K. prowadziły od dnia 20 maja 2009 r. działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. 5 ((...)k. 43).

W dniu 13 sierpnia 2009 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z B. K. współnikiem spółki cywilnej (...) umowę monitorowania sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania interwencji w obiekcie przy ulicy (...) lok. 4 - 5. Zgodnie z § 5 zleceniodawca zobowiązał się do uiszczenia zleceniobiorcy wynagrodzenia w formie abonamentu za monitorowane oraz gotowości do podjęcia interwencji w kwocie 90,00 zł + 22% VAT miesięcznie, płatne zgodnie z otrzymaną fakturą (umowa k. 14 – 15).

I. G. nie brała udziału w negocjacjach dotyczących zawarcia przedmiotowej umowy, nie składała podpisu pod wskazaną umową (zeznania pozwanej k. 155, okoliczność bezsporna).

Powód wykonał usługi określone treścią zawartej umowy (okoliczność niezaprzeczona przez pozwaną).

(...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. na podstawie uchwały z dnia 19 czerwca 2009 r. podjętej przez Zgromadzenie Wspólników została przekształcona w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa (odpis KRS k. 9 – 11).

W dniu 31 marca 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 kwietnia 2011 r. (faktura k. 16).

W dniu 30 kwietnia 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 maja 2011 r. (faktura k. 17).

W dniu 31 maja 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 czerwca 2011 r. (faktura k. 18).

W dniu 30 czerwca 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 lipca 2011 r. (faktura k. 19).

W dniu 29 lipca 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 12 sierpnia 2011 r. (faktura k. 20).

W dniu 31 sierpnia 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 września 2011 r. (faktura k. 21).

W dniu 30 września 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 października 2011 r. (faktura k. 22).

W dniu 31 października 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 listopada 2011 r. (faktura k. 23).

W dniu 30 listopada 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 grudnia 2011 r. (faktura k. 24).

W dniu 30 grudnia 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 13 stycznia 2012 r. (faktura k. 25).

W dniu 30 marca 2012 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 13 kwietnia 2012 r. (faktura k. 26).

W dniu 30 kwietnia 2012 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 maja 2012 r. (faktura k. 27).

W dniu 31 maja 2012 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 czerwca 2012 r. (faktura k. 28).

W dniu 29 czerwca 2012 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 13 lipca 2012 r. (faktura k. 29).

W dniu 31 lipca 2012 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2012 r. (faktura k. 30).

W dniu 31 sierpnia 2012 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 września 2012 r. (faktura k. 31).

W dniu 28 września 2012 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 12 października 2012 r. (faktura k. 32).

W dniu 31 października 2012 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 110,70 zł z terminem płatności do dnia 14 listopada 2012 r. (faktura k. 33).

Na poczet wskazanej wyżej faktury z dnia 31 marca 2011 roku została uiszczona w dniu 21 kwietnia 2011 roku kwota 13,23 zł oraz w dniu 20 maja 2011 roku kwota 88,6 zł. Pozostała do zapłaty kwota 8,87 zł. W pozostałym zakresie faktury nie zostały uregulowane. Płatności za pozostałe okresy objęte umową zostały uiszczone (okoliczność bezsporna, zestawienie należności k. 85 – 87).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 12 października 2012 r. Sąd Okręgowy w W. XXVI Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. (...) rozwiązał umowę spółki cywilnej, w skład której wchodziły wspólnicy I. G. i B. K. prowadzące działalność gospodarczą pod nazwą (...) Spółka Cywilna w W. zawartą w dniu 20 maja 2009 r. W dniu 5 grudnia 2012 r. spółka została wykreślona z rejestru (wyrok k. 41, odpis z (...) k. 43).

Prokuratura Rejonowa W.-M. w W. prowadziła dochodzenie w sprawie o sygn. 2 Ds. 1660/13/I, następnie pod sygnaturą 2 Ds.449/14/I, które zakończyło się wniesieniem aktu oskarżenia przeciwko J. S. i S. K. oskarżonymi o

czyn z art. 270 § 1 k. k. W postępowaniu została wydana opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, w której ustalono, że podpis pod umową z dnia 13 sierpnia 2009 r. z (...) Sp. z o.o. figurujący w pozycji ZLECENIODAWCA odczytany jako „N....” nie jest autentycznym podpisem I. G., zaś podpis odczytany jako „...owska” jest autentycznym podpisem B. K. (pismo Prokuratury Rejonowej W.-M. w W. wraz z kopią opinii biegłego k. 89 – 96).

Pismem z dnia 9 maja 2013 r. powód wezwał pozwaną do dobrowolnego uiszczenia kwoty 1.890,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi za zwłokę, łącznie kwoty 2.196,91 zł (pismo wraz z potwierdzeniem odbioru k. 12 – 13).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz okoliczności bezspornych i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną mając na uwadze treść art. 229 i 230 kpc. Wysokość należności i ich wymagalność względem powoda Sąd ustalił na podstawie załączonych faktur oraz zawartej umowy. Co do okresu trwania umowy spółki i występowania pozwanej w charakterze wspólnika Sąd oparł ustalenia faktyczne tak na odpisie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, jak i wyroku Sądu Okręgowego rozwiązującego umowę spółki. Ustalając, iż pozwana nie podpisała przedmiotowej umowy Sąd oparł się na zeznaniach pozwanej, uznając je za wiarygodne, mając przy tym na uwadze, że znalazły one potwierdzenie w opinii badacza pisma ręcznego sporządzonej w sprawie karnej oraz, że po zapoznaniu się z jej treścią strona pozwana nie kwestionowała jej wyników ani przedmiotowej okoliczności, a zatem stała się ona ostatecznie bezsporna. Odnosząc się do zeznań świadka P. A. wskazać należy, że w istocie nie stanowiły one podstawy ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, bowiem świadek nie pamiętał ani okoliczności zawarcia przedmiotowej umowy, ani czy w istocie był osobą podpisującą umowę w imieniu powoda, wskazując jedynie na procedurę zawierania umów w powodowej spółce (k. 132 – 133). Przeprowadzanie zgłoszonych wniosków dowodowych, a to dotyczących zobowiązania pozwanej B. K. do złożenia dokumentów spółki w zakresie zamówienia będącego przedmiotem sprawy, w tym umowy, faktur, stanu uregulowań zobowiązań, ewentualnych reklamacji i wzajemnych roszczeń, dowodu z postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych Komendy Rejonowej Policji Sąd uznał za zbędne, bowiem nie zmierzały one do ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, mając na uwadze treść art. 227 kpc. Postępowania toczące się przeciwko pozwanej, jak sama wskazała, ujawniły okoliczność składania przez osoby trzecie zamówień w imieniu prowadzonej przez nią spółki cywilnej bez stosownych upoważnień, pełnomocnictw, zaś w istocie w niniejszej sprawie ujawniono, że podpis pozwanej pod umową został sfałszowany. Jednak mając na uwadze, że podpis pod przedmiotową umową wspólnika – B. K. jest autentyczny, należało uznać, że doszło do zawarcia umowy w imieniu wszystkich wspólników spółki cywilnej. Dokumenty wnioskowane przez pozwaną Sąd uznał za zbędne w świetle nie kwestionowania przez pozwaną należytego wykonania zobowiązania przez powoda, jak również w świetle dokumentacji przedłożonej przez stronę powodową, świadczącej o zawarciu i wykonaniu zobowiązania.

Sąd zważył, co następuje:

Wobec wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty jedynie przez pozwaną I. G., rozpoznanie sprawy dotyczyło tylko tej pozwanej. Nakaz zapłaty w stosunku do pozwanej B. K. uprawomocnił się (art. 504 § 2 k.p.c., art. 505 § 2 k.p.c.).

W niniejszej sprawie w istocie sporna była sama odpowiedzialność pozwanej za zobowiązanie prowadzonej przez nią spółki wynikające z przedmiotowej umowy. Pozwana kwestionowała ją, podnosząc iż nie podpisywała przedmiotowej umowy, co ostatecznie było bezsporne. Nie kwestionowała natomiast powództwa co do wysokości.

W myśl art. 860 § 1 k. c. wspólnicy przez zawarcie umowy spółki cywilnej zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego, przez działanie w sposób oznaczony, w szczególności przez wniesienie wkładów.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego i piśmiennictwie prawniczym utrwalony jest pogląd, że spółka cywilna jest stosunkiem prawnym, zespołem wspólników nie wyposażonym w osobowość prawną, spółką osobową, w której wielość podmiotów powiązana jest wspólnością majątkową (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 1993 r. III CZP 176/92 OSNC 1993/10 poz. 171). (...) spółki cywilnej stanowi współwłasność łączną wspólników, opierającą się na szczególnym stosunku osobistym, jaki kształtuje umowę takiej spółki. Przyjmuje się, że wprawdzie majątek ten stanowi odrębną całość obejmującą wkłady majątkowe wspólników oraz uzyskane dochody, to jednak pod względem prawnym jest to majątek wspólny wspólników, co do którego istnieje pomiędzy nimi wspólność

łączna, utrzymująca wyodrębnienie tego majątku i jego niepodzielność (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2005 r. III CK 207/2005, niepubl.). Według art. 865 § 1 k.c., każdy wspólnik jest uprawniony i zobowiązany do prowadzenia spraw spółki, w zakresie szczegółowo określonym w § 2 i 3 art. 865 k.c. Zgodnie zaś z art. 866 k.c., w braku odmiennej umowy lub uchwały wspólników, każdy wspólnik jest umocowany do reprezentowania spółki w takich granicach, w jakich jest uprawniony do prowadzenia jej spraw. W kwestii reprezentacji spółki cywilnej należy zwrócić uwagę na dwie kwestie. Po pierwsze, że reprezentacja spółki sprowadza się do dokonywania czynności wobec osób trzecich, tj. składania oświadczeń woli w sprawach spółki oraz przyjmowania oświadczeń adresowanych do spółki. Po drugie, że przez ustawowe pojęcie „reprezentacja spółki” należy rozumieć reprezentację wspólników spółki cywilnej, którzy podejmują określone działania związane z realizacją celu, dla osiągnięcia którego spółka została powołana. Przedmiotowy zakres tej reprezentacji wynika z umowy spółki lub uchwały wspólników, a w wypadku braku stosownych postanowień - z brzmienia art. 866 k.c. w zw. z art. 865 k.c. W ocenie Sądu określenie to należy interpretować w zależności od rodzaju zobowiązań jakie mogą wynikać z danej czynności oraz jej znaczenia dla prowadzonej działalności, przy czym mogą to być czynności o charakterze pomocniczym służące zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstwa.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że czynności dokonywane przez wspólniczkę B. K. spowodowały skutki prawne dotyczące wszystkich wspólników, gdyż mieściły się w sferze zwykłych czynności spółki. Wskazać należy, że ochrona i monitoring prowadzonej działalności była czynnikiem mającym zapewnić prawidłowe jej funkcjonowanie, natomiast zaciągnięte w ten sposób zobowiązanie nie było znaczne. Wobec powyższego złożenie podpisu na umowie przez jednego ze wspólników nie zwalnia z odpowiedzialności za to zobowiązanie pozostałych, gdyż zawarta umowa była skuteczna wobec wszystkich wspólników i nie wymagała potwierdzenia. Nadto, wskazać należy, że w istocie przedmiotem umowy było monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania interwencji w obiekcie przy ulicy (...) lok. 4 – 5, czyli miejscu prowadzenia działalności. B. K. działała zatem nie w imieniu własnym, lecz niewątpliwie w imieniu i na rzecz wszystkich wspólników. W rozpoznawanej sprawie zatem w istocie bez znaczenia dla odpowiedzialności pozwanej I. G. za zaciągnięte na podstawie przedmiotowej umowy zobowiązania jest czy pozwana I. G. złożyła swój podpis pod przedmiotową umową. Istotny jest natomiast fakt pozostawania w momencie powstania zobowiązania wspólnikiem spółki cywilnej, bowiem dla ważności zobowiązania wyrażające było wyrażenie woli i złożenie podpisu pod umową przez jednego wspólnika.

Zgodnie z art. 864 k. c. wspólnicy spółki cywilnej odpowiadają solidarnie za zobowiązania spółki tj. zobowiązania powstałe w trakcie trwania spółki związane z jej działaniami zmierzającymi do osiągnięcia celu określonego w umowie. Solidarna odpowiedzialność, umacniając pozycję wierzyciela, charakteryzuje się tym, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich wspólników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek wspólników zwalnia pozostałych. Wskazać należy, iż wybór sposobu dochodzenia roszczenia w przypadku solidarności dłużników należy wyłącznie do wierzyciela i bez jego zgody dłużnik solidarny nie może zostać zwolniony z odpowiedzialności. Przepis art. 864 kc., jako przepis określający charakter odpowiedzialności wspólników spółki cywilnej na zewnątrz wobec osób trzecich kontrahentów spółki, ma charakter bezwzględnie obowiązujący i nie można wolą wspólników zmienić zasad odpowiedzialności. Odpowiedzialność na podstawie wskazanego przepisu ponoszą zarówno aktualni, jak również byli wspólnicy spółki cywilnej, przy czym w stosunku do tych ostatnich jedynie jeśli w okresie powstania zobowiązania byli oni wspólnikami spółki cywilnej, ewentualnie przystąpili oni do spółki już po powstaniu tego zobowiązania (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2008 r., sygn. akt II CNP 49/08, LEX Nr 512041). Podkreślenia również wymaga, iż solidarnej odpowiedzialności wspólników spółki cywilnej za długi, wynikające z zobowiązań powstałych w czasie istnienia spółki, nie uchyla fakt jej rozwiązania (vide: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 listopada 1995 r., sygn. akt I ACr 583/95).

Zatem zawarcie umowy, z której powód dochodzi spornych należności, wyłącznie przez B. K. nie może stanowić o wyłącznej odpowiedzialności B. K. za zobowiązania spółki. Wskazać należy, że pozwana I. G. była wspólnikiem spółki zarówno w momencie zawarcia umowy ze stroną powodową – w dniu 13 sierpnia 2009 r., jak i realizacji przez nią umowy, w związku z czym jest dłużnikiem solidarnym względem kwot dochodzonych pozwem wskazanych w fakturach. Powyższego nie niweczy okoliczność, iż podpis pozwanej na umowie został sfalszowany. Wskazać bowiem

należy, że podpis wspólniczki – B. K. jest autentyczny, zatem nie sposób uznać, że zobowiązanie nie powstało, co wynika wprost z uregulowań prawnych dotyczących spółki cywilnej, w tym z treści art. 865 k. c., zgodnie z którym każdy wspólnik jest zobowiązany do prowadzenia spraw spółki. Pozwana przy tym wskazała, że umowa spółki została rozwiązana dopiero w dniu 12 października 2012 r., zaś wykreślona z rejestru w dniu 5 grudnia 2012 r., wobec powyższego nie sposób uznać, że wyłączona była jej odpowiedzialność z uwagi na wystąpienie ze spółki, gdyż takie nie miało miejsca tak w momencie zawarcia umowy z powodem, jak i podczas jej realizacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że powództwo przeciwko pozwanej I. G. jest w całości zasadne, o czym orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku, wskazując iż odpowiedzialność obu pozwanych jest solidarna.

Żądanie zasądzenia odsetek ustawowych znajduje uzasadnienie w art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z jego treścią, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za ten czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jednocześnie § 2 przytoczonego przepisu stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. W świetle powyższego roszczenie o odsetki powstaje od chwili opóźnienia i dotyczy okresu aż do spełnienia świadczenia. Zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. W związku z powyższym należy uznać za zasadne żądanie zasądzenia skapitalizowanych odsetek w łącznej kwocie 330,40 zł liczonych od dat wymagalności poszczególnych faktur do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, jak i odsetek ustawowych od całej zasądzonej kwoty od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, tj. od dnia 21 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k. p. c, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na powyższe koszty należne stronie powodowej złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 100,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa, łącznie kwota 117,00 zł, o czym orzeczono, jak w punkcie II sentencji wyroku, wskazując iż odpowiedzialność pozwanych także w tym zakresie jest solidarna.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej – nowy adres kancelarii k. 156.